

دره او زمرنده بو قیش
دمیر، آغاج یوا طاشدن
کوپرو قورموق ایجاح ایش
دلال صورار: وارمی یاپان؟
چام کلیده او ساحله
دیر: « بوکا چوچ وقت لازم.
بولا سیلر سهم عمله
بن بو ایشه کیریتیرم؟ »

دمیردیر: « بن او جاغمی
کیدوب یاقایم ولا کین
چوچ آچسهمده با جاغمی
ینشدیرمک دکیل ممکن! »
آغیر باشی طاش کلیر، دیر:
« زور ایش دکیل کوپرو پاچق،
فقط بر قاج کر ایستر
دورت بش آیده بیتر آنچاق! »
صویوزنده او بومقده
اولان صوغوق آزار آزار
بر قی دن بر قی بیه

بوزدن سنس سز کوپرو قورار.
دنیاده اک ایی معمار،
عمله سز بو بیوک اوستا،
کر هسته سز ایشلر پایار:
صوغوق ایش کور دیکزیا! »

صبعی جبل

قیش کیجهسی مهتابی
هر بردہ آیاز..
کوکده آی، بیاض،
صوغوندن دوگمش..

صانک بر قار طوب

دیمش ده هوب، هوب
قبیه قونش! »

آفان پیکارلر

یازی آرارلر! »

زده بهار، یاز?

هر بردہ آیاز،

بیاض آی دوگمش،

کوکله قونش! »

مالدہ نصرت

اُشک ایی معمار!

دنیاده اک ایی معمار

عمله سز بو بیوک اوستا،

کر هسته سز اولر پایار

سیلکز کیمدر عجیا؟

آتشدن دایش

ایکنچی مکتوب

دایعیم، صورماییک هیچ حملری:
سزدن صوکرا بن برخاستالند کم...
آتشلر ایچنده یانارکن، سزی
اوقادار نوزلدم، ثولله آ کیدم که!

آنهم، بیلدرسکن، وسو سه لیدر،
نینهم، تیزدم، خلام، هیپی برثورنک!
اقبال دادیم ذاتا براز دیدر،
هن باش اوچده قورولدی آهناک:

غالاشنا، قیامت... کورمه لیدیکن!...
خاستالقد، کافر، آزدقجه آزدی؛
بنی اپی یوردی... امین که بز،
بورده اولسے ییدیکز بویله اولمازدی!

حالا کله دیکن... بیلعم که نهیه؟
بوقادار آتیرلیق بیزی، دایی؟
سری تغرا فله چاغیریین دیه
کورمک ایسته بوردم غازی پاشای.

دووارده آصلی رسمنه باقدم:
بر چیفت کوتش کیی کولدی کوزلی!
قرار ویردم، کیدوب یالوار اقدم،
دیبوردم که: « بنی جهور من کری ».★

فقط هب بو بیوکلر فالن دلیر ودن:
« ثولله شی اولوری؟ عیب! » دیدیلر.
دوغر ورسی بون هیچ آ کلامادم بن.
اچمده صیزلا دی، آجیدی بیر!

کمعه آ کلام ایم دردی کیمه؟
عجیبا صاحیدن عیمی اولور؛
کیدوب ده یالوار سم بو بیوک غازیه؟
با صاحی عیسه، بوندن قور قولور.

هم سزک ایشکر مهمش اورده
ثولله یسے کنیکز، چالیشکن چوچ؛
عودت کونکزی دوشون بیورده
دیبوردم بوکولنر پکر، ضرر یوق!

باریلدی. بردہ نکورمیم شاقیر، شاقیر او دایه آتون یاغیبور.
بر راق دیقنه بن صاب صاری آتون بیغیلی او فاق بر داغلک اور تاسنده
سه و نجمند نه یا پاچمی شاشریمش بر شکله آغیزم بر قاریش
آچیق دوکوب قالمشدم.

مکر بن طلسیلی بر او ده ایشمده خبرم یوقش. آنامدن
ایشیدیرم. اسکی زنکنلر مالری خی طلسیلایارق صاقالار میش،
بیلعم نه داغنده بردہ وه وارمش که اونک یولاری خی طومق قابل
اوسله باشدن آشاغی آتون کسیله جکمش. ینه بیلعم نزده بر
سیلان وارمش که اونک کوملکنی الده ایتمک ممکن اوسله مالپهده
صاقلی بر دیفته بی بولق ممکنمش. آنام، ایش بو طلسیلر ک ناصیل
شی او لدیغی بیلوب مالری چیقار تقده دیردی. فقط کیمک عقلنه
کلیدی که کل او غلان هر کسک قور قدیغی شواؤ ده دلیشی صیقوب ده
« چیق باقام!... » دیر دیز بو آلتوناری آلاجق. بن بیک تورلو
خولیارله او بیوا قالمشم. صباحلایین او یاتجه بردہ با قایم کا ارتاده
بر آتون بیله یوق، دیوارله قوشام او نلر کده باریلد قاری هیچ
بالی دکیل.

— عجیا بن کیجه لهین رؤیامی کور مشدم؟
هر نه ایسه او زون سوزک قیصاصی بو هر کیجه بویله دوام ایتدی.
دیوارلر « چیقایم می؟... » دیه باغیریبور. بن « چیق باقام نه او لا جق؟... »
دیبورم. آلتونار دوکولویور. صباح آذانی او قوندیه کار
قایب او لویورلر. بر قاج دفعه آووجده صاقلا یام دیدم؛ فقط
صبح او لدی کله آلدہ تو حاف بر بولق حس ایدیبورم. آلتونار
قایب او لویوردی. بونی کیمه آ کلام دمه بکا کولدی. کلید
برابر دنیه لم تکلیف نده کیمه قور قودن یانشایوردی. طلسیل
بر قسمی حل ایشدم؛ فقط اصل مهم او لان جهتی یعنی آلتوناری
با شقا بریره طاشیایی یا پامایوردم. نهایت سوزلریه این انان بر
اختیار درویش بکا:

— کل او غلان، دیدی! هند دیار نده (هیومن تاغور)
دیلر برسی براز وارد. بو طلسی آنچاق او حل ایدر. بن
بر اشکم وار، چوچ ذکیر. و پری طاهه سنه منسوبدر. بردہ
سحرلی قام چیم وارد. اونکله وورنجه قو نشور. سکا اونی
ویرهیم او زمیرینه بین و (تاغور). کیت دانیش باقام نه دیه جک!؟.

درویشک النی نوپوب اشکننه بینه رک:

— ویر الکی هند دیاری... دیوب ایرنه سی صباح یوله
دوشدم.

عبدالله ضیا

کلچک صایده: اشکم ایله ایلک نوچه نه قونوشدق!؟

صیقه: ۱۰
قارشیلانه حیات مدن ده بزمشدم. شوایشک ا کنده صوکنده
تولومدن داهه بدتر بر شی یوقدی با!؟ بن ایسه تولومدن آرتیق
اوقدار قورقا یوردم. هر کس طرفندن ایکرم نیله رک آچاق
کورولکلکم سبب اولان کل باشی الدرمله قاشیارق پریل
او ده آتشمی یا پدم. سوقا قارده یاواش، یاواش محلی آزالدی.

باتسی آذانی او قوندی، چکدی. داهه دیوارلرده قونوش مق
شو یانه، نفس آلدیلرینه بیله دلات ایده جک بر حرکت یوق.
ایلک نوچه قورقدون یوردم کشک ک تجھرمی قاپانی کیی
آنارکن یاواش، یاواش بو سسیز لکه آیشدم. تام او یومق
او زمه ایدم که ضعیف بر سس ایشیدم.

— چیقایم می؟

عجیا قولاق دولغون لغیله بکامی تولیه کلشیدی؟. نفسی بیله
کسوب دیکله دم. بوسفر داهه یوکسک بر سس دیوارک اینجنده
کلید کیی هایه هریدی:

— چیقالمی؟

صوغوق بر او ریمه بو تون وجودی دولا شدی. دیشلم
با شلا دی حام نعلی خی طاق بیداما یه.. فقط دیلمی صیقوب
یورغانی داهه ایچه قافمه جکدم. بونکله برابر سس ینه تکرار
ایتدی. بوسفر عادتا کوک کورله یوردم:

— چیقایم می؟

شیطان همن یاتا دن فیرلا، سو قاغه کندي بی آت دیبوردی؛
فقط نرمه کیده جکدم؟. بایام او دامی کرایه ویر مشدی. قوشولر
ایسه بندن ایکرم نیردی. بوراده قالمایه مجبوردم. دیوارک اینجنده
آرتیق قالینلی اینجلی، کام کوله رک و، کام آغلایارق با غیران
بر دیو سسی آ کدیرر صدار قولا قلمده چنلا یوردم.

— چیقایم می؟ چیقالمی؟

آمان یاربی چیلدر ایجف. بوزولدیکه بوزولیورم. حیات مدن
بو قادار قورقدیغی بیلمه یورم. فقط دیکر خاطر آنده کوره.
جکسکر که داهه قور قو نجبله قارشیلانه شمق کل باشمه یازیلی
ایش!.. قولاقلم او غولدایور:

— چیقایم می؟ چیقالمی؟

آرتق قورقونک صوک حیمنه کلدم. تولوم بوعذابک یانده
هیچ فالیردی. صانک نه او لا جق؟ دیشی صیقوب با غیردم:
— نه آرتیق قافاشیزیدک.. چیقا جسسه لکیچق باقام نه او لا جق؟
بن بوسوزی صرف ایده ره، ایز دیوارلر کورر... دیه